

[Per Federspiel.]

trekantsforhandlinger om de spørgsmål, der kan opstå, og der er mange kredse i England, for hvem tanken også om en engelsk tilslutning til de seks landes marked ikke er fremmed. Er det så tænkeligt, at man fra engelsk side i dag af politiske grunde vil dadle Danmark eller ligefrem modsætte sig, at vi skulle søge en optagelse i de seks, hvis Storbritannien overhovedet intet har at tilbyde?

Jeg skal ikke nægte, at jeg under denne diskussion kom til at tænke på en samtale, jeg havde den 11. april 1940, 2 dage efter besættelsen, med et medlem af det britiske gesandtskab — som det hed dengang — umiddelbart før han rejste. Det var lige efter, at handelsforhandlingerne var afsluttet resultatløst i England i begyndelsen af april måned, hvorved Danmark blev klemmt, således at der ikke var levnet landbruget nogen mulighed for at opretholde nogen som helst fortjeneste. Den pågældende embedsmand, som nu er død, og som gjorde Danmark store tjenester under krigen, sagde ved den lejlighed: måske er dette det bedste, der kunne ske for samhandelsforholdet mellem Danmark og England. Det var jo ikke noget særlig hyggeligt perspektiv.

Vi har her i Danmark den største politiske interesse — og også en økonomisk interesse — i et forhold til England, men det må være et gensidigt forhold, hvor der må gives og tages på begge sider.

Jeg nævnte i går de muligheder, der frembyder sig for en ordning af dette forhold, og det er vor opfattelse, at regeringen i tide må undersøge mulighederne herfor, for ellers vil der nemlig ske det ved de åbne døres politik i den nuværende situation, at disse døre smækker i én for én, og tilbage bliver kun den tyndeste af ordningerne.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup bebrejdede venstre, at vi nu ensidigt ville gå ind i den ene løsning og udelukke alle andre — sådan faldt ordene. Men det er jo ikke rigtigt, for de seks landes marked er jo selve forudsætningen for, at det, man i sin tid kaldte et frihandelsområde, og som vel nu må kaldes en økonomisk association, overhovedet kan komme i stand. Hvis ikke de seks lande havde taget et initiativ og

skabt det første europæiske marked, var der så sandelig ingen, som havde tænkt på det kunstprodukt, som et frihandelsområde var. Nu er jeg klar over, at det rejste problem på en eller anden måde må løses, og selvfølgelig må Danmark yde sit bidrag dertil; men vi har simpelt hen ikke råd til at stå udenfor og vente på, at andre skal løse problemet for os.

Må jeg dernæst gøre en enkelt bemærkning om de mulige økonomiske konsekvenser. I den forbindelse nævnte både den højtærede udenrigsminister og det ærede medlem hr. Per Hækkerup omkostningsniveauet, og udenrigsministeren fæstede sig navnlig ved kornetolden, der ville kunne bringe kornpriserne op i 60 kr.; samtidig lagde han dog ikke skjul på, at vi stort set, i hvert fald i gode år, er selvforsynende med korn, og den import, der foregår, drejer sig vel kun om ringere sorter foderkorn og udbyttes med maltbyg og andre kostbare eksportvarer, som vi kan sælge. Navnlig vil jeg dog sige til det flæskeeksporterende landbrug, at det følger af selve Romtraktaten, at kornetold, der indgår i omkostningerne ved flæskeproduktionen, refunderes; den bliver med andre ord ikke nogen egentlig driftsomkostning. Det, som atter her sker, er, at man kun tager den ene side af billedet i betragtning.

Man nævner også tolden og hævder, at toldniveauet i det hele taget vil stige; men den samlede toldbelastning, det samlede toldprovenu, vil ganske sikkert blive væsentlig mindre end efter den nuværende toldlov, fordi ca. 80 pct. af importen kommer fra lande, som ligger inden for området, fra fællesmarkedets lande, så der bliver kun tale om toldforhøjelse for de oversøiske produkters vedkommende, hvor der ingen konkurrence er i Europa, og tolden vil, i hvert fald når det drejer sig om forbrugsvarer, være af rent fiskal karakter.

Jeg tror altså ikke, der kan være megen tvivl om, at det samlede omkostningsniveau, også i kraft af den større konkurrence, vil dale. Det er jo ikke så længe siden, den højtærede handelsminister erkendte, at enhver fjernelse af importrestriktioner betyder prisfald. Jeg er ikke i tvivl om, at det større marked nødvendigvis ved den liberalisering, der kommer til at foregå,